

De Gemeente als bruid van Christus

Christus heeft de gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het Woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn (Ef. 5:25b-27).

Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen (Openb. 19:7,8).

Rebekka had dezelfde gezindheid als Izaäk. Daarom hadden zij elkaar lief! Zij had hem lief, hoewel zij hem nog nooit gezien had. Maar de knecht had haar de kleren en sieraden van Izaak gegeven. Zo was zij, zoals Izaäk wenste dat ze zou zijn.

In de Brief aan de Efeziërs vinden wij de hoogste gedachten van God over de Gemeente. De bruid is "aangenaam gemaakt in de Geliefde". God gaf Christus als Zijn geschenk aan de Gemeente, niet omgekeerd! (Ef. 1:22,23). En God zal in eeuwigheid in Zijn Gemeente wonen (Openb. 21:3).

Christus gaf Zich over voor Zijn bruid

Dat Christus Zijn bruid zo liefhad, dat Hij voor haar stierf, is nog niet alles. Hij gaf Zich voor haar over. Vanuit de heerlijkheid van de hemel kwam Hij in een veestal. Vanuit de oneindige werelden van de hemel, waar de engelen Hem aanbaden, kwam Hij op aarde, waar Hij geen plaats had; waar Hij als kind al bijna vermoord werd. Voor dertig zilverlingen werd Hij verraden en dat door één van Zijn eigen discipelen, die zo lang Zijn liefde en macht gezien en ervaren had. Hij gaf Zichzelf gevangen, hoewel Hij alles wist wat over Hem zou komen. Door een ongelovige en onrechtvaardige Romein moest Hij, de Reine, veroordeeld worden. Het hout en de spijkers die Hijzelf geschapen had moesten Hem dragen. Dat was ook een deel van de prijs die Hij voor Zijn bruid moest betalen. En Hij werd door God verlaten, omdat Hij in Zijn Persoon een beeld van de zonde gemaakt werd. Hij hing tussen hemel en aarde. De aarde verwierp Hem en de hemel sloot zich voor Hem. Zo moest Hij het Goddelijk oordeel ondergaan, moest Hij sterven. Alleen gelaten in de hele schepping. Hoe weinig kunnen wij van Zijn lijden begrijpen; en van Zijn lijden in de drie uren van duisternis helemaal niets!

Christus leeft voor haar

Maar drie dagen later heeft God Hem opgewekt uit de dood en Hem alles in de hele schepping gegeven. Met uitzondering van de Vader heeft God alles in de hele schepping aan Hem als Mens onderworpen, omdat Hij in Zijn lijden God zó verheerlijkt had als op geen andere wijze mogelijk geweest was, doordat Hij gehoorzaam was tot in de dood!

Maar de Heere Jezus wilde niet vrij zijn. Hij wenste Zijn bruid te bezitten. En Hij knielt iedere dag neer om dé voeten van hen die op aarde tot de bruid behoren te wassen, opdat zij rein zijn en gemeenschap met de Vader kunnen hebben. En daarnaast is Hij onze Voorspraak bij de Vader. Ja, Hij leeft voor ons. En zelfs straks in de eeuwige heerlijkheid zal Hij, de

Bruidegom, ons die bij de bruid horen, dienen (Luk. 12:37). Dat is het andere deel van de prijs die de Heere Jezus betaalde. Met deze Christus zijn wij verbonden!

Wat zegt mijn hart op zoveel liefde?

Is het verlangen van ons hart niet om zó te zijn als Hij wenst dat wij zullen zijn? Zijn hart ziet Zijn bruid nu al zoals Hij wenst dat ze zal zijn, en Zijn hart verlangt naar het ogenblik dat zij bij Hem zal zijn. Moest het ons geen verdriet doen, dat onze praktijk dikwijls heel anders is dan waarvoor de Heere ons opvoedt?

Zijn wij geen heiligen? Afgezonderd van alle zonde? Dus ook van de wereld, waar satan regeert? Hebben wij niet de roeping om als heiligen, afgezonderd van de wereld waarvan satan de vorst is, te wandelen? Daarvoor heeft God ons Zijn Woord gegeven, het geestelijke water waardoor wij gereinigd worden, als de Heere onze voeten wast. Wat willen wij dan met een zinloos leven voor onszelf? En wij en alles wat wij hebben behoort toch aan de Heere? Stelen wij dat niet van de Heere, als wij ons leven in eigen hand nemen, of ook maar een deel van ons lichaam en van ons leven?

De rechtvaardige daden van de heiligen

Stellen wij ons onze eigen trouwdag voor. Wenst iedere bruidegom niet dat zijn bruid zo is zoals hij dat graag ziet? De bruid van de Heere Jezus zal zo zijn als Hij het wenst! "Haar is gegeven bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen" (Openb. 19:8). Nu, wat zijn de gerechtigheden van de bruid van de Heere Jezus? Dat haar hele praktische leven in overeenstemming is met haar positie van bruid, de toekomstige vrouw van de Bruidegom. De Heere wenst dat Zijn hart en het hart van de Vader bevredigd is, zodat ook de Vader kan zeggen dat zij een waardige bruid is voor Zijn Zoon. Hoe verschrikkelijk zou het zijn als alle opvoedingswegen van de Vader en de Zoon niet geslaagd zouden zijn in het versieren van de bruid.

Christus alleen!

Is het voor ons genoeg dat de Heere ons van de hel gered heeft en dat wij verder liever ons eigen leven leven, zonder in alle dingen rekening te houden met Zijn wensen? Wat een smart zou dat zijn voor de Heere Jezus en voor de Vader. Wat is ons antwoord op deze vraag? Geve God dat het is: Christus alleen!

H.L. Heijkoop